

Előfizetési árak:	
Egész évre	12 frt
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hónapra	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Fleiss Per. Pál könyvnyomdája
Nagyberek, Ur-utca 276. sz.,
ahová az előfizetések és a lap
megtükrözésére vonatkozó felső-
írásmások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Berek,
Zápolya-utca 1-36 szám,
ahová a lap szerkesztésével, illetve
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetői
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

A pályaválasztás.

Nagyberek, június 22.

Még néhány nap s a vizsgálatát eredménynyel vagy anélkül lemorzsoló tanuló összecsomagolja holmiját és hazautazik az édes családi körbe, hogy két hónapig a jól megérdemelt vakációt élvezze, ha munkája sikeres volt, vagy hogy a két hónapnyi szünetet az évközben elmulasztottak pótlására fordítsa, ha a hozzáfűzött várakozásoknak megfelelni nem tudott. A tanulók egy részére a munka e két havi megszakítása kisebb jelentőségű. Szünetet, pihenést jelent, mely után újult erővel, testben és lélekben megifjulva újból munkához lép.

A másik része azonban — arra, mely tanulmányaiban elékezett azon pontig, hol jövődő életpályája fölött kell határozni — rendkívül jelentőséggel, nagy horderővel bír.

E nagy jelentőség az, mely bennünket arra késztet, hogy e fontos kérdéshez, a pályaválasztás kérdéséhez most a legalkalmasabb időben hozzászóljunk.

A kérdés miként való eldöntésére kétségtelenül nagy befolyást gyakorol két tényező: a szülők akarata és az ifju hajlama. Néha csupán az előbbi érvényesül — akár határozott presszió, akár az ifju hajlamának önkéntes, erőszakos hajlítása által.

A szülők, ama megcsontosodott, de téves meggyőződésben, hogy ez vagy az az életpályája lehet csak üdvös és célszerű gyermekükre, folyton annak célszerűségét határozatják s erőnek erejével kényszerítik gyermeküket annak választására. Vagy pedig a szóban forgó életpályára célszerűségéről s feláldozva azt, mely inátt hajlamot érez, a másikat — s bizonyára a tévest — választja.

Mindkét esetben egy elhibázott, céltévesztett élet lehet következménye a szülők elhamarkodott eljírásának.

Minden gyermekben többé kevésbé kifejlődik a hajlam egy bizonyos életpályára, melyben a boldogulás egyedüli eszközt, vágyait netovábbját, szóval az életpályák ideálját látja. A szülő kötelessége gyermekével megismertetni az illető pályá arnyoldalsait is s ha a gyermek ifjúvá sűrűlve, mindezek dacára megmarad hajlamánál és ragaszkodik a szóban forgó életpályához: akkor a biztos jele annak, hogy hivatottsága van ahhoz s hogy minden egyéb pályán boldogtalan lenne.

Az ifjuban legyen annyi judicium és önismeret, hogy megtudja itélni: vajjon tehetségével és képességével meg tud-e felelni a választandó életpályára követelményeinek. Soha az urhatnáság, hanem mindig a munkakedv és az igazi ambíció vezesse.

Legcélszerűbb megoldása tehát e fontos kérdésnek az, ha az ifju életpályája megválasztásában saját hajlamát követi, megszívlelve egyszermind a szülők jóakaró, utbaigazító tanácsát.

Bakálovich Agoston jubileuma.

Nagyberek, június 22.

Bakálovich Agost, központi főszolgabíró huszonöt éves jubileumát ünnepli ma a járás tisztviselői kara.

Bakálovich 1861-ik évben a vármegye esküdtje lett és azóta szakadatlanul hivataloskodott e mai napig, 1870-ik évi június 22-én a központi járás főszolgabírójává választván, ez időtől fogva minden tisztújításon egyhangulag lett azzá választva, tehát 25 éven át kormányozza a járást.

Hivatalában mindenha tanusított buzgósága, ernyedetlen szorgalma, pártatlansága, igazságszeretete, nyájas modora által kinyerte a járás lakosságának tisztelettel párosult szeretetét és felebbvalóinak teljes elismerését, minek következtében ő felsége által a Ferencz József-rend lovagkeresztjével lett kitüntetve.

Kevés tisztviselő dicsekedhetik azzal, a mi egy hivatalnoknál ritkaság: hogy nincsen ellensége, mert Bakálovich össze tudta egyeztetni a hivatalos szigorú humanizmussal, és ha itélete sújtó is volt valakire, az abban rejülő törvényes igazság, és ezen alapuló indokolás meggyőzte az előtte megfordult feleket, hogy a szigor nem a bosszu, a gyűlölség, vagy a szeszély folyamánya, hanem a törvénynek helyes alkalmazása és szankeziójának természetes és szükség parancsolta végrehajtása, miután szemé előtt folyton lebegett azon bölcs axioma: „fortiter in re, suaviter in modo.”

Bakálovichnak a társadalmi téren eltöltött élete, fényes bizonyítéka volt mindenha annak, hogy finon nevelésű gentleman, a ki mindenkit, a ki vele érintkezett, nyájassága, az illem szabályainak minden tekintetben megfelelő magaviselete által teljesen kielégítette és a társadalom tisztelt és kedves tagjává tette.

Jubileumának mai üszinte és fényes megünneplése tehát megfelel a valóságnak, és sokros érdemeinek méltó kitüntetése Torontálmege közönségének óhajával és a közvélemény teljes méltánylásával találkozik.

Részünkről, — midőn az ünnepélyt rendezők kivánságában osztozunk, — azt kívánjuk, hogy a mindenható Bakálovichot, mint e mege egyik kitűnő tisztviselőjét sokáig éltesse.

A jubileumi nap lefolyásáról a következőben tudósítunk.

A tisztelgés.

A központi főszolgabírói hivatal összes helyiségei szükeknél bizonyultak azok befogadására, akik a kora délelőtti órákban egybegyűltek, hogy Bakálovich Agost főszolgabíróval, a központi járás szeretett fejénél hivataloskodásának huszonötödik évfordulója alkalmából tisztelegjenek. Megjelentek:

Tulics György és Daniel Ferencz tb. főszolgabírók, a járás jegyzői: Guttenkust Ferencz (N.-Elemér), Mesterovits István (Sz.-Elemér), Putics György (Sz.-Aradacz), Vulkán Lajos (R.-Écska), Megyesi Ferencz (T.-Aradacz), Gössl Géza (N.-Écska), Lafleur Endre (Lázárföld), Czappán Mihály (Ernesztháza), Holstein Ede (Klekk), Rakovitz Ágost (Jankahid), Obrincák Mihály (M.-Szt.-Mihály), Orsó Gáspár (B.-Szt.-György), Nack Lajos (Katalinfalva), Kécsi Tivadar (N.-Torák), Chorlé Gyula (K.-Torák), Marinkovics Lázár (Botos), Szabó Márton (Itvarnok), Perics Döme (Orlovát), Ivanovits Miksa, (Perlasz), Belicska Gusztáv (Erzsébetlak), Kirchner Ignác (Rudolfsgnad), továbbá a járás összes községeinek bírái, dr. Nónay Pál járási orvos, dr. Hadfy Miklós klekki, dr. Kovalszky Ferencz eleméri, dr. Nagy Jakab toráki, dr. Neumann Gyula ernesztházai, dr. Kresztics Sebő perlaszi, dr. Messinger Károly écskai és dr. Krsztianics Béla körorvosok, a begaszentgyörgyiek küldöttsége: László Géza, Grósz György, Kohn Samu, Palmann Aladár, Kaufmann István, Mihajlovich g. k. szerb

plébános, Szerdahelyi Károly, Liptay József, Boleznay Jakab, Öhl Antal nyug. százados, Schönherr Antal, ifj. Baierlein János bíró és Himelstein Károly, azután Lowieser Mihály itvarnoki nagybíró stb. stb.

Féltizenegykor a társaság imponáns menetben átvonult a jubiléus főszolgabíró szomszédos lakásába, amelynek tágas szalonjában félkörbe állva sorakoztak. Mikor a díszmagyarba öltözött főszolgabíró rokonszenves alakja előtűnt, harsány éljenzés zugott fel, amelynek végeztével Daniel Ferencz tb. főszolgabíró lépett elő, a következő beszédet intézve az ünnepelthez:

Nem a szokás, nem is az ünneplés vágyás hanem tisztán szeretetünk, tiszteletünk, de legfőképp hálánk késztetett arra, hogy nagyságod előtt megjelenve ezen oly kevesek által ünnepelehető napon leróvhassuk némileg azt, amivel igen tisztelt főbíró urnak tartozunk.

Tisztársaim bizalma folytán én mondhatom magam azon szerencsésnek, ki előismerést mondhat egy oly férfinak, ki huszonöt éven át életét tisztán a munkásságnak szentelte.

Hogy munkásságát most szavakba öntve esetseljem, vagy arról bírálatot mondjak, sokkal kevésbé érzem magam hivatottnak, nem ösmerve magam annyira szónoknak, hogy munkásságának megfelelő szavakba tudnám önteni, megbírálni pedig azért nem, mert arra illetékesnek nem érzem magam.

Sokkal többet mondanak, sokkal többet bizonyítanak a tények, legtöbbet maga ez a járás, mely oly hosszú éveken át nagyságodban istápolóját, jóakaróját látta és még ma is atyját tudja.

Azért hiszem s meg vagyok győződve róla, hogy velem együtt a járásnak minden egyes tagja örömmel üdvözlí és ünnepli meg azon napot, mely igen tisztelt főbíró urat Torontál vármegye legidősebb tisztviselői sorába emeli.

Mily magasztos érzés foghatja el keblét, ha 25 éves munkássága terére visszatekintve látja és tudja, hogy hivatásának, kötelességének minden tekintetben legpontosabban felelt meg s egész törekvése oda irányult, hogy azon vármegyét, főképp azon járást, melynek élén áll, a fölvirágzásnak legmagasabb fokára emelje. Köszönetet mondunk az uristennek, hogy mi lehetünk azok, kik e nevezetes napon nagyságod előtt megjelenve e járás nevében némileg elismerést és köszönetet mondhatunk munkásságáért és kitartásáért.

Mielőtt szavaimat befejezném, engedje meg, hogy ezen emléklapot hódolatunk jeléül tisztársaim nevében átnyujthassam, egyben kérem, hogy bennünket mindnyájunkat, kiknek egyedüli törekvése az, hogy nagyságod megelégedését kötelességeinknek pontos teljesítése által kiérdemeljük, továbbra is azon szeretetben részesítsen, melylyel eddig irantunk viseltetett. Az uristen a haza, a vármegye és ezen járás jóvoltáért s mindannyiunk örömeire még számtalan éveken át, jó egészségben tartsa életben. (Lelkes éljenzés.)

A beszéd végeztével szónok átnyujtotta a járás összes tisztviselői által aláirt díszes emléklapot és egy vert ezüstből készült remekművű ezüst irókészletet, amely rózsaszínű selyemmel bélelt szép tokban volt elhelyezve.

Majd Gössl Géza német-écskai jegyző lépett elő és a következő beszéddel üdvözölte a járás szeretett főnökét:

Nagyságos főbíró ur!

Tisztelevé szeretett főnökünk!

A központi járás összes jegyzői és előjárói megbízásából érte csakélyiségetem azon szerencse, hogy nagyságodat mint a járás szeretett főnökét e téren való sikerdus működésé-

nek huszonötödik évfordulója alkalmából valamennyiünk nevében üdvözlöm.

Nem a szokás parancsolta tisztesség, hanem az igaz szeretet és őszinte vonzalom osztatlan érzülete hozott bennünket ide és ennek kifolyásából üdvözljük nagyságodat, esedezvén az egek urához hogy e szép, de rögzös pályáján a mi és járása összes lakóinak javára, ugy szeretetted családjának boldogítására még sokáig tartsa meg.

Egyben nagyságodat arra kérjük még, hogy eddigi irányunkban tanusított atyai jóindulatában bennünket továbbra is megtartani méltóztassék. Isten éltesse! (Viharos éljenzés.)

Bakálovich Agost főszolgabíró erre látható megindulással a következőket válaszolta:

Kedves barátaim!

Igen tisztelt uraim!

Meghatottan állok itt, amidőn érzem, hogy nem vagyok elég erős, hogy belső érzelmeimnek elegendő meleg szavakban adhassek kifejezést.

Erdemeim nincsenek: amit tettem, más is megtette volna a helyemen, talán jobban is. Megjelenésük a mai napon gyengéd, őszinte barátságának a jele, amelyet örömmel fogadok. (Eljenzés.)

Egész életemben arra törekedtem, hogy mindenkit tiszteljek, becsüljek. Talán nem vagyok szerénytelen, ha azt mondom, hogy törekvésem nem volt hiábavaló. (Elénk éljenzés.) Arra kérem önöket, tartsanak meg továbbra is szíves barátságukban és támogatásban: én önöknek e fényes kitüntetés soha elfeledni nem fogom. (Lelkes éljenzés.)

Engedjék meg most, hogy megemlékezzem azokról a férfiakról, akik nehéz hivatalomban támogattak. Első sorban Tulics barátom, ez évben hivataloskodásának szintén huszonötödik évfordulóját betöltő munkatársam az, aki mindig páratlan szorgalommal, ernyedetlen buzgósággal és teljes megbízhatósággal támogattott. (Zajos éljenzés.) Másodszorban Daniel Ferenc fiatal barátomról emlékezem meg, aki fiatal erővel, ambícióval fogott munkájához s mondhatom oly fáradhatatlan kitartással, hogy immár kiváló tisztviselője a megyének. (Hosszas éljenzés.)

Köszönöm nekik hü, őszinte odaadásukat, amelylyel engem nem mint rideg főnöküket, hanem mint valóságos barátjukat támogattak.

Köszönetet mondok igen kedves járásom többi buzgó tisztviselőinek is és kérem őket, részesítsenek továbbra is önzetlen, odaadó támogatásukban engem, aki őszinte barátjuk vagyok. (Hosszas éljenzés.)

Fogadják azok az urak is, akiket soraikban látok, legmélyebb köszönetemet azért, hogy ennyire megtiszteltek és a mai ünnepet becses jelentőségükkel emelték, és kérem őket, tartsanak meg továbbra is szíves jóindulatukban: én nem feledem el őket soha. (Szünni nem akaró, lelkes éljenzés.)

Folytonos éljenzés közt haladt végig ezután az ünnepelt főszolgabíró a tisztelgők során, mindegyikkel szíves kezzel váltva, majd a tisztelgőket magyaros vendéglátással a gazdag buffet-hez vezette.

Tizenkettőre hajlott már erősen az idő, amikor a tisztelgők az ünnepelt lakásáról távoztak.

A bankett.

A kaszinó nagytermében gyűltek össze két órák az ünnepelt nagyszámu tisztelői bankettre, amelynek lefolyása igazán fényes volt. Bakálovichot a terembe léptek nagy taps és éljenzés köszöntötte. A banketten résztvettek:

Rónay Jenő főispán, Daniel László alispán, dr. Dellimanich Lajos, Zsiros Lajos, Steinbach Antal, Talapkovits Vazul, Jekelfalussy Zoltán és báró Feilitzsch Berthold os. és kir. kamarások, dr. Duka László, Straubert Isidor és Jahoda örnagyok, Hadfy Döme, Lauka Gusztáv, dr. Orosdy Lajos, dr. Pap Géza országgy. képviselő, Hertelendy Imre, Kajtár Jenő, gróf Bethlen Miklós, Grób Béla, Gyertyánffy Dénes, Jablonsky Miklós és Foriss József főszolgabírók, Balassy József főgy. igazgató, dr. Klein Mór rabbi, Reitter Oszkár rendőrkapitány, Zsiros Mihály m. főszámv. és báró Hauser Károly főispáni titkár, Tulics, Daniel th. főszolgabírók, Weiss Isidor a Ferenc József-rend lovagja, Rigó th. főjegyző, Filkovits Boldizsár, Menezser Lipót és a járás jegyzői, előjáról, orvosi és lelkesi kara.

A tosztok sorát Bakálovich Agost főszolgabíró, az ünnepelt jubiléus nyitotta meg, aki lelkes éljenzés közt éltesse ő felségét a

királyt és az uralkodóház összes tagjait. Majd a szabadalvú kormányra és annak fejére, báró Bánffyra emelte poharát.

A harmadik és negyedik tosztot ismét az ünnepelt mondotta: az előbbi Rónay főispánra és családjára, az utóbbit pedig Daniel alispánra és családjára. Tosztoztak ezután Daniel alispán az ünnepeltre, Rónay főispán Bakálovich neje és gyermekeire, Pap Géza képviselő jóakaró barátjára, Bakálovichra, Bakálovich Zsiros Lajosra és Duka Lászlóra, mint egykori kollegáira, majd ugyancsak az ünnepelt a hadsereg jelenlévő képviselőire, Góssai Géza a jegyzői kar nevében az ünnepeltre, Bakálovich főszolgabíró társaira, Rónay főispán a községi előjárókra, Hertelendy főbíró társai nevében az ünnepeltre, Lauka Daniel alispánra és Dellimanich főjegyzőre, Bakálovich Talapkovichra és Steinbachra mint régi barátaira, majd a jelenlévő lelkészekre, Nack Lajos jegyző Pap Gézára, Bakálovich Hadfyra és Dellimanichra mint rokonaira, Momirov Miklós roggendorfi k. bíró az ünnepeltre, Dellimanich Daniel Ferenczre mint a jubileumi ünnepély rendezőjére, Pap Géza a bega-szent-györgyi kerület választópolgáira, Bakálovich a központi vendégekre és a sajtó képviselőire, Grósz begaszentgyörgyi plébános a főbírói hivatal tisztviselőire, dr. Klein rabbi az ünnepeltre stb. stb.

A bankett a legvidámabb hangulatban csak a késő délutáni órákban ért véget.

HIREK.

Tájékoztató.

Június 23. A tisza-i regattaszövetség ünnepélye.
Június 26. Diáknapjális.
Június 30. A t. h. é. v. közgyűlése.
Augusztus 10. Az ipartestület zászlószentelése.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Kitüntetés.** A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy ő felsége, a személye körüli miniszter előterjesztése folytán, a folyó évi árvíz alkalmával teljesített jeles szolgálataik elismerésül Malina Gyula, a felsőtorontáli ármentesítő társulat jeles, szakképzett főmérnökének a Ferencz József rend lovagkeresztjét adományozta.

— **Elhalasztott tornaverseny.** A nagybecskerek-i állami polgári iskola tornaversenyét, amelynek holnap délután kellett volna végbemenni, keddre, e hónap 25-ére halasztották.

— **Zápor az éjszakában.** Ugy tiz órá tájban hatalmas égháboru vonult Nagybecskerekre végig. Szakadatlan ézengés és vilámlás közt valóságos kis felhőszakadás omlott le a sűrű porrétegre, amelyet néhány meleg nap a városra borított.

— **Agyonsújtotta a villám.** Az éjszakai zivatarnak emberáldozata is volt. Tótaradácrról jelentik ugyanis, hogy Fédor Pál odavall napszámot akit az égi háboru künn a mezőn ért, egy villámcsapás agyonsújtotta.

— **Kuthafult gyermek.** Szerb Elemérről írják, hogy Koin Katicza hat éves leánya tegnap, amikor az eleméri legelő kutja szélén játszadozott, beleesett a mélységbe. Mire kihúzták, halott volt.

— **A budapesti állami ipariskolába (III. ker. Népszínház utca 8. sz.)** a beiratások szeptember hó 1-5-éig tartanak. Az intézetbe rendes tanulóul felvétetnek azok a 15. élet betöltött ifjak: kik a polgári iskola, gimnázium, vagy realiskola négy alsó osztályában jó osztályzatú bizonyítványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának főtantárgyait képezik; ezek a magyar nyelvtan, azántan és algebra, mértan és mértani rajz, — továbbá az iparossegédek és mindazok, kik az előbbi pontban kívánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő készütséget tanusítanak, rendkívüli tanulóul pedig felvétetnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos tanuló számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatú bizonyítványuk van, továbbá, kik a megkívántató ismereteket kelősen igazolják. Általában szükséges, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azon két

havi nyári szünet alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek öt szakosztálya van, u. m. az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fémvasipari és a faipari-szakosztály. Az intézet végbizonyítványa jogosítja az építészeti szakosztály tanulóit három évi gyakorlati működés igazolása mellett arra, hogy a kőműves, kőfaragó vagy a ácsmesterséget önállóan gyakorolhassák és az építőmesteri vizsgálatra jelentkezzenek; a többi szakosztályok tanulóinak pedig jogot ad egy évi gyakorlat igazolása mellett a szakjuk körébe tartozó s képzéséhez kötött iparágak üzésére. Azon tanulók, kik valamely középiskola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tanfolyamot sikeresen elvégzik, egyéves önkétesek lehetnek. A beiratasi díj 2 frt, a tandíj félévenként 10 frt. Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság.

— **Az Erdélyrészi Kárpátgyógyászat közgyűlése** július hó 6., 7. és 8-án lesz a 2280 m. magas Ütökő havas legszebb pontján. Ez alkalommal a figyelmet föl akarják hívni az Ütökő lábánál teremtett kies radna-borbereki és a közeli dombháti fűdőre. A program a következő:

Július 5-én: Kolozsvárról 7 órakor reggel indulás Beszterczére. Innen d. u. fél 3 órakor tovább utazás kocsikon regényes vidéken keresztül Dombhátra, ahol este 7 órakor érkeznek meg; az E. K. E. radna-borbereki osztálya itt fogadja a vendégeket.

Július 6-án: reggel indulás az egy órányira fekvő Radna-Borberekre. 8 órakor kezdődik a turistakongresszus előkészítő bizottságának ülése. Aztán kirándulás a 2000 m. magas gyopártermő Koronyosra. Este közös vacsora.

Július 7-én: Reggel fél 7 órakor indulás az Ütökőre, ahová déli 12 órakor érkeznek meg. Itt lesz az E. K. E. nyári közgyűlése a szabad ég alatt 2280 m. magasságban. Vissza-indulás 4 órakor. Este Radna-Borbereken közös vacsora.

Július 8-án: A társaság egy része kirándul a borgói szoros felé.

— **Egy földbirtokos balesete.** A Valkány melletti Kocsóháti nevű pusztá tulajdonosát, az Aranka-társulat alelnökét, Kohner Henriket a napokban súlyos baleset érte. Négyfogatu kocsijáról lefordult, s Kohner, most már másodízben, oly szerencsétlenül esett, hogy ballábát térdén alól eltörte. Első baleset: alkalmával, négy év előtt, jobblábát törte el. A család Budapest-ől kérésre egy neves orvost a beteg birtokos ágyához.

— **Letartóztatott közgyám.** Ó Kanizsáról értesítik lapunkat, hogy a község közgyámja, Dukaij István már évek óta manipulál akként, hogy a kezelésére bizott hagyatéki ingókat értékesíti, de azok vételárával soha sem számol el rendesen. A korábban eladott ingók árával mindig úgy számolt el, hogy a később eladottak vételárából befolyt összeget szállította be a megyei árvatárba s így az árvák vagyonából esetről-esetre szaporodó kényszer kölcsönöket tartott meg magának. Manipulációja végre önmagától kiderült s mert kiderült, a főszolgabíró letartóztatta.

— **Eltemette önmagát.** A maga nemében még eddig páratlanul álló öngyilkossági esetről tudósítanak Nagyikindáról. A különös eset a következő: Bojhos József nagyikindai bérkocsitulajdonos már régebb idő óta emlegette, hogy nem tud megélni felesége nélkül, a ki pár hónappal ezelőtt váratlanul meghalt. Mindig az öngyilkosságról s annak különböző nemeiről beszélt, míg végre ki is talált egy igen furcsa és borzalmas módot. Bojhos június 17-én magához vett egy üveg spirituszt s ezzel kiment a temetőbe neje sírjához. A sírdombot fölhányva, félméter mélységű gödört ásott, abba belefeküdt s azután fölhajtotta a magával vitt spirituszt. Mikor érezte, hogy a méregerős szesz működni kezd, zsebkendőjével letakarta arcát, s azután két kezével magára hantolta a kihányt földet. A kisvárosi temetőben nem igen járnak s így nem vette észre senki a földdel betakart embert; ha rögtön megtalálják, biztosan megmentették volna, de így elpusztult a földben. Vége föltűnt hűgának Bojhos hosszú távollamaradása, s miután többször omlegette előtte neje sírját, kiment a temetőbe, s így találta meg testvérét. Bevitték a városba, s tegnapelőtt temették el neje mellé, a hová ő már lefeküdt.

— **A bányászstrájk.** Az osztr. magy. államvasuturadalmi részleg igazgatóságától a következő értesítést kaptuk: A mozgalom a domeni

aknáknál változatlan, tegnap az éjjeli munkához 15 ember, ma a reggeli dologhoz 11 ember fogott. A vizsgáló az államügyészsel tegnap este Lugosról Szerencsre érkezett; ma reggel pedig az alispánnal Szekulra utazott.

— **Adomány a hadastyánegyletnek.** Ifj. Fuchs Sándor tisztviselő ma egy általa megnyert fogadás eredményeképp szerkesztőségünkben öt forintot tett le, hogy ezt az összeget a nagybecskereki első hadastyán-egyletnek adjuk át. Az öt forintot rendeltetési helyére szolgáltattuk.

Táviratok.

A szabolcsi alispán halála.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nyiregyházáról telegrafálják, hogy Miklós László, Szabolcs megye alispánja az éjjel meghalt.

Berde Mózes végrendelete.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berde Mózes végrendeletének ügyében ma a kir. tábla a törvényeséki ítéletnek Berde Bélára vonatkozó felmentő részét helybenhagyta, br. Barkóczyt ellenben két évi fegyházra ítélte.

Házasságkövetítő püspök.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból telegrafálják: Nagyérdékű pőr folyik a párisi esküdtzék előtt. Rajóttek, hogy Segonsac püspök Varse gróf, Varse grófné és egy volt szakácsné társaságában házasságkövetítéssel foglalkozik, azonközben hálójukba került leányokat erkölcsstelen üzelmekre használják, aztán kibázzítják. A püspököt állásától felfüggesztették s az esküdték elé állították. A tárgyaláson a püspök hosszú beszédet tartott, fejtegetve, hogy a házasság előmozdítása a társadalom boldogságát, házasságokat szerezni tehat keresztényi cselekedet. Az erkölcsstelenégeket tagadja. Az ítéletet holnap hozzák meg.

Hajórajok találkozása.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából telegrafálják, hogy az olasz és az osztrák-magyar hajóraj a nyár folyamán osztrák vagy magyar kikötőben találkozni fog.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

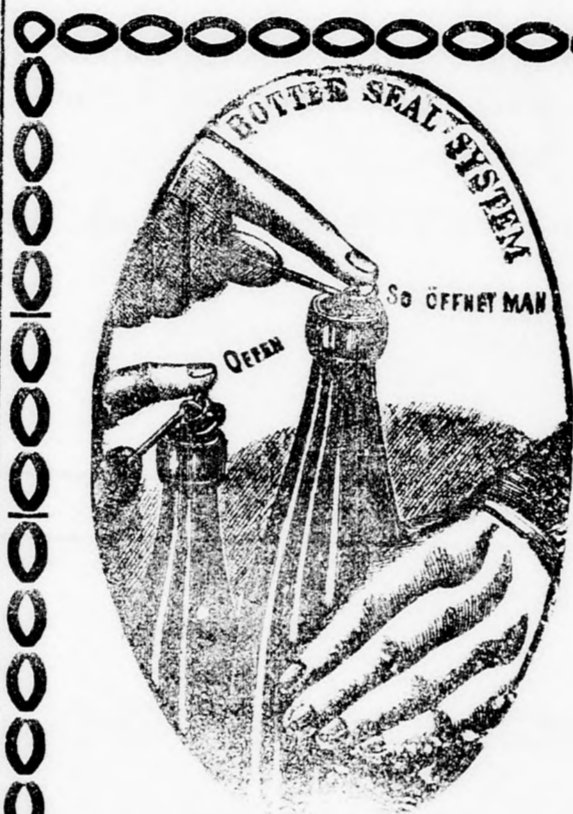
Hirdetések.

Jegyzői gyakornoknak

ajánlkozik egy jegyzői tanfolyamot végzett ifju oly községbe a hol a német nyelvet is elsajátíthatná. **Megkeresések Nagy-Beeskerek poste restante „Jegyzői gyakornok”** czim alatt. (485-1.1)

ÜGYNÖKÖK

Keresetnek, kik az 1883-ik évi XXXI. t. czikk alapján törvényesen engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladásával foglalkoznak. Magas jutalékokat megfelelő működés esetén, megszabott fizetést is ad a Fővárosi váltó-üzlet-társaság
Adler és Társa
Budapest.

Ezennel van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Nagybecskereken Torontálmegye részére egy

főraktárt

nyitottunk és ennek vezetésével Fuchs Sándor urat bízuk meg.

Ezen főraktárunkban a legelőnyösebben ismert mindennemű

világos és sötét söreink

ugy hordókban mint amerikai patent palaczkokban fejtvé eredeti árainkban kapható.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFŐZDE
BUDAPEST — KÖBÁNYA.

244-x.14

68.004 szám. I. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Az ujonnan felállított törökbecsei m. kir. adóhivatal részére szükséges s az alábbi táblázatban részletezett: **I. butorok, II. felszerelvények** szállításának árlejtés utján való biztosítása czéljából ezennel pályázat hirdettetik, s az írásbeli versenyajánlatok nyilvános felbontására és bizottságilag leendő tárgyalására határidőül 1895. évi július hó 5-dik napjának délelőtti 10 órája kitzetetik. A tárgyalás N.-Beeskereken a m. kir. pénzügyigazgatóság tanácstermében fog megtartatni s az odaitelés iránti határozatok pályázókkal a tárgyalás napjától számított 3 nap alatt közöltetnek.

Az ajánlattevő tett ajánlata folytán az ajánlat fölötti határozat hozatalig, azon ajánlattevő pedig, kinek ajánlata elfogadott, elfogadott ajánlata alapján végérvényesen felelős marad.

Pályázni szándékozók kötelesek bánatpénz fejében 25 forintot készpénzben, vagy állampapírokban 50 kros bélyeggel ellátott sajátkezűleg aláírt ajánlatukhoz csatolni s az ajánlatot ezen czim alatt:

„**Ajánlat a törökbecsei m. kir. adóhivatal részére szükségeselt butorok (vagy) felszerelvények (vagy) butorok és felszerelvények szállítására**” legkésőbb folyó évi július 4-dik napjának d. e. 9 órájáig a pénzügyigazgatóság főnökénél közvetlenül vagy posta utján benyújtani.

Ajánlat tehető egy-egy csoportra vagy mindkét csoportra nézve együttesen, minden ajánlatnak tartalmaznia kell:

a) azon nyilatkozatot, hogy az ajánlattevő a pályázati hirdetésben foglalt feltételeket ismeri és magára kötelezőnek elfogadja;

b) az ajánlati árt a hazai értékben kifejezve és pedig az egységárak szerint valamint az összár feltüntetésével;

c) az ajánlat tevő czimét (nevét);

d) a többek részéről együttesen tett ajánlatoknál azon nyilatkozatot, hogy az ajánlat tekintetében egyetemlegesen felelősök, továbbá azon megbízott megnevezését, ki az üzletvitelért felelős, illetve értesítések átvételére és a kifizetendő összegek felvételére jogosítva van.

e) nem önjogu személyek, továbbá társaságok és más jogi személyek részéről tett ajánlatoknál azon törvényes képviselőnek, igazgatónak vagy képviselőre hivatott más személynek megnevezése, a ki értesítések átvételére és a kifizetendő összegek felvételére jogosítva van.

f) a szállítandó czikk illetve anyagok beszerzési forrásának pontos megjelölését.

Az ajánlattevő az ajánlatban határozottan kijelenteni tartozik, vajjon saját gyárában vagy műhelyében fogja-e a cikket elkészíteni vagy pedig másnak gyárából illetve műhelyéből szerzi be; az utóbbi esetben azt is köteles világosan kijelenteni, vajjon hazai vagy külföldi gyártól szerzi-e be a cikket vagy annak egyes részeit.

Ezen bejelentés az ajánlattevőre feltétlenül kötelező és a mennyiben az ajánlattevő a szállítások teljesítésénél, attól eltérve, a szállított árak minden kártérítési igény nélkül rendelkezésére bocsáthatók, esetleg a szerződés felbontatnak tekintendő s e mellett a szállítás vállalkozó terhére és költségére más módon biztosítatik.

Végül megjegyeztetik, hogy az ajánlat csak azon esetben fog figyelembe vétetni, ha az a jelen hirdetésben foglalt feltételeknek megfelelően szerkesztve a fent meghatározott határidőig bepecsételve bérmentesen betérjesztetett.

Közelebbi felvilágosítások a m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél a hivatalos órákban kaphatók.

A szállítás legkésőbb 1895. évi július hó 26-dikáig eszközöndő.

(Folytatása a következő oldalon.)

Folyó szám	A szállítandó darabok száma	A szállítandó tárgyak megnevezése	Jegyzet
I. Csoport: Butorok.			
A) A két főtiszt szobájába.			
1	2	Íróasztal állványrekeszszel és fiókkal	
2	2	Álló íróasztal (pulpitus)	
3	1	Fizető asztal márványlappal rekeszbeosztású fiókkal	
4	1	Sima asztal könyveknek és egyéb iratoknak	
5	1	Rekeszes fali állvány, pénzügyi közlöny s egyéb könyveknek	
6	1	Zárt szekrény a fizetési nyomtatványoknak	
7	4	Nádszék	
8	1	Mosdó szekrény	
9	1	Álló ruhafogas	
10	2	Közpótláda	
11	1	Kis asztal a „Pénzmérleg“ számára	
B) A tisztek szobájába.			
12	2	Íróasztal állvány-rekeszszel és fiókkal	a 12., 14. és 15. folyó szám alatti butorokból esetleg több is fog szük-ségelteni.
13	1	Mosdó szekrény	
14	4	Nádszék	
15	2	Közpótláda	
16	1	Kis fali fogas	
17	1	Hosszu (2 öles) álló asztal alsó rekeszekkel (adókönyvek és naplók számára)	
18	1	Hosszu (2 öles) álló asztal alsó rekeszekkel (illetéktügyi könyveknek)	
19	1	Közönséges sima asztal (a közönség számára)	
20	1	Zárt szekrény szabványoknak	
21	1	Nagyobb fali állvány kisebb és nagyobb rekeszekkel iratoknak, nyomtatványoknak és iktatókönyveknek	
22	1	Hosszu (2 öles) karos pad a közönség számára	
23	1	Közpótláda a közönség számára	
24	1	Hosszabb ruhafogas (a közönségnek)	
25	1	Fali óra	
C) A szolga szobájába.			
26	1	Közönséges sima (író) asztal záros fiókkal	
27	2	Faszék	
28	1	Fali ruhafogas	
29	1	Közpótláda	
30	1	Préasztaal csavarszerkezettel	
31	3	Fatartó láda	
32	1	Létra	
II. Csoport: Felszerelvények.			
33	1	Harapófogó	
34	1	Balta	
35	1	Véső	
36	1	Vaskalapács	
37	1	Fakalapács	
38	1	Lyukasztó vas a szelvények átütéséhez	
39	2	Vizes kancsó	
40	2	Bádóg tálcza	
41	8	Ivó pohár	
42	1	Bádóg vízfordó kanna	
43	1	Kefesepró	
44	2	Kézi porkefe	
45	1	Személtapát	
46	1	Vaslapát	
47	3	Tűzfogó	
48	3	Tűzhorog	
49	12	Törülköző	
50	8	Gyertyatartó	
51	6	Tintatartó	
52	6	Porzótartó	
53	5	Vonalzó	
54	2	Fatál aprópénznek	
55	1	Szivacs	
56	1	Csésze a szivacsához	
57	1	Fekete tábla a határidőjelzéshez	
58	5	Papírolió	
59	1	Kézi méter mérték	
60	1	Tized súlymérték	
61	1	Bórtáska levelek hordására	
62	40	Heveder (Gurten)	
63	80	Deszka az iratok csomagolására	

Magy. királyi Pénzügyigazgatóság.

Kelt Nagybecskerekén, 1895. évi június hó 19-én.